

[Justitsministeren.]

paa Domstolene. Det kender jeg ikke det fjerneste til, og jeg forstaar ikke, hvad saadanne Insinuationer skal til i en Diskussion af denne Karakter. Jeg ser i og for sig ikke med særlig Sympati paa noget menneskeligt Fænomen, ikke engang paa det ærede 13de tingvalgte Medlem. Men jeg ved ikke af, at jeg særlig har fremhævet Domstolene som værende Genstand for min Mangel paa Sympati. Naar det ærede Medlem har udslynget den Art Beskyldninger mod mig, plejer han at holde en lille rørende Tale om, at vi er i samme Baad, og at det gælder om, at Samarbejdet bliver saa godt som muligt. Det bestaar fra hans Side i en Paastand om, at jeg med Urette angriber Domstolene, og at jeg aldrig bør kritisere Domsmagten, medens han samtidig fremmer Samarbejdet ved paa enhver tænkelig Maade, paa ethvert Sted, hvor han kan komme til det, at angribe Justitsministeren, den, der er i samme Baad. Den Form for Samarbejde renoncerer jeg gerne paa.

Det ærede Medlem fremdrog dernæst en Række Eksempler paa en særdeles grov Skrivemaade — saa vidt jeg forstod, var det fra „Social-Demokraten“ — og tilsyneladende var det ærede Medlem meget forbitret over den Maade at skrive paa, og det synes jeg i og for sig var berettiget. Samtidig kæmper det ærede Medlem som en Løve for, at ethvert Forsøg fra min Side paa at faa Pressen til at skrive anderledes skal blive forgæves. Han kæmper som en Løve for, at man skal have Lov til at misbruge Ytringsfriheden paa den Maade. Enten kan man beklage sig over den Maade, der er skrevet paa i de Citater, som det ærede Medlem anførte, og saa maatte det ærede Medlem som Justitsminister bruge sin Magt til at haandhæve Landets Love, eller ogsaa finder man det naturligt, men saa er der ingen Grund til at fremhæve det paa den Maade, som det ærede Medlem gjorde.

Det ærede Medlem citerede ogsaa en Række Udtalelser af mig selv. Det var ikke de bedste, det var ikke de mest satiriske, det var ikke de morsomste, men det var dog et Bidrag til den Samling, jeg vil foranstalte ved Lejlighed, og jeg takker derfor det ærede Medlem. Jeg ser bare ikke, at det har noget med § 267 at gøre. Det ærede Medlem glemte dog det allerbedste af disse Citater; det drejer sig om ham selv — det husker jeg undtagelsesvis —, det blev vistnok ogsaa fremsat i Folketinget, og det lød saaledes: „Min ærede Forgænger i Embedet ønsker jo aldrig at gøre nogen Uret,

mindst af alt sin Efterfølger, men desværre lider det ærede Medlem af Perfidi paa Underbevidstheden“. Det er en videnskabelig og overordentlig interessant Udtalelse. Underbevidstheden er det nemlig ikke saadan at vide Besked med, men jeg ved altsaa Besked med Underbevidstheden.

Med Hensyn til § 267 a vil jeg blot sige, at jeg ønsker naturligvis ikke andre Vilkaar end andre her i Landet. Jeg har lejlighedsvis fremsat Udtalelser i Haab om, at jeg vilde blive draget til Ansvar for dem. Det samme gør ogsaa Pressen, og det er Pressens Opgave i givet Fald at løbe den Risiko.

Det ærede Medlem sluttede endelig med om § 267 a at spørge: Hvorledes skal Doms mændene afgøre dette Skyldspørgsmaal? Hvorledes skal Doms mændene i det hele taget klare sig over for § 267 a? Jeg tror nu ikke, det bliver saa vanskeligt. Jeg vil gøre nogle Bemærkninger om det, nu naar jeg kommer til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein).

Jeg protesterer mod den gentagne Udtalelse om, at der ikke har været tilstrækkelig Tid til at behandle Dagbodssystemet. Dette Problem er blevet behandlet i Snesevis af Spalter i Betænkninger o. s. v. gennem en lang, lang Aarrække. Om det ærede Medlem ikke har haft tilstrækkelig Tid til at læse alt dette, ved jeg ikke, men der har i hvert Fald været Tid nok til at sætte sig ind i det. Desuden maa man engang imellem have Lov til at betragte et Problem som uddebatteret, ogsaa paa den danske Rigsdag.

Jeg glædede mig over, at det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds var tilfreds med Bagvaskelsesparagraffen i den Form, den har faaet. Dette Indhold er nemlig det, jeg har kæmpet for gennem forskellige Tiltaler i det sidste Aars Tid. Det er det, det ærede 13de tingvalgte Medlem kalder, at jeg har angrebet Doms magten. Jeg har ikke angrebet Doms magten, men jeg har sagt: Efter den Praksis, Domstolene har, er det ikke muligt praktisk taget at faa dem til at straffe for Bagvaskelse — skønt det efter almindelig Opfattelse er oplagt Bagvaskelse —, fordi der staar „mod bedre Vidende“, og det er næsten umuligt at bevise, at en Mand fremsætter en Sigtelse mod bedre Vidende. Det kommer vi nu ud over, hvad jeg er særdeles glad for, og jeg er glad for, at den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti kunde se dette og tiltraadte det.

Derimod var jeg ikke glad for det ærede Medlems Udtalelse om, at han nu gik over til de Paragraffer, „der tager Sigte paa at indskrænke Ytringsfriheden og Pressefriheden“. Der er ingen Paragraf, der tager